

Czwartek, 10 lipca 2008 r.

46. wzywa wszystkie podmioty działające na arenie międzynarodowej do powstrzymania się od stosowania w przestrzeni kosmicznej ofensywnego wyposażenia; wyraża szczególne zaniepokojenie wykorzystaniem siły niszczącej przeciwko satelitom, jakiej użyto podczas chińskich prób systemu antysatelitarnego przeprowadzonych w styczniu 2007 r. oraz skutkami znacznego wzrostu ilości odpadów kosmicznych dla bezpieczeństwa w przestrzeni kosmicznej; w związku z tym zaleca przyjęcie prawnie wiążących instrumentów międzynarodowych koncentrujących się na zakazie stosowania broni przeciwko potencjałowi kosmicznemu i rozmieszczania broni w przestrzeni kosmicznej;

47. wzywa wszystkich użytkowników przestrzeni kosmicznej do rejestrowania swoich satelitów, w tym także wojskowych, co ma służyć jako propagujący przejrzystość środek budowy zaufania w zakresie bezpieczeństwa przestrzeni kosmicznej; popiera dążenie Rady do stworzenia kompleksowego unijnego kodeksu postępowania w zakresie obiektów kosmicznych; wzywa do przekształcenia tego kodeksu w prawnie wiążący instrument;

48. wzywa Organizację Narodów Zjednoczonych i Unię Europejską do uczestnictwa w aktywnym zmniejszaniu szkodliwych dla satelitów ilości odpadów kosmicznych i ochronie przed tymi odpadami;

Współpraca transatlantycka w dziedzinie polityki kosmicznej i obrona antyrakietowa

49. wzywa Unię Europejską i Organizację Traktatu Północnoatlantyckiego do rozpoczęcia strategicznego dialogu w sprawie polityki kosmicznej i obrony antyrakietowej uwzględniając prawny nakaz unikania jakichkolwiek działań, które mogłyby być niezgodne z zasadą pokojowego wykorzystywania przestrzeni kosmicznej; zwłaszcza w sprawie uzupełniania się i interoperacyjności systemów łączności satelitarnej, obserwacji przestrzeni kosmicznej i wczesnego ostrzegania przed pociskami balistycznymi oraz ochrony sił europejskich przez system obrony antyrakietowej teatru działań;

50. wzywa Unię Europejską i Stany Zjednoczone do rozpoczęcia strategicznego dialogu na temat wykorzystania potencjału kosmicznego, a także do objęcia globalnego przywództwa w ONZ i poza nim, aby upewnić się, że przestrzeń kosmiczna jest zachowana wyłącznie do celów pokojowej polityki;

Inna współpraca międzynarodowa

51. z zadowoleniem przyjmuje ściślejszą współpracę między Unią Europejską i Federacją Rosyjską w ramach ww. rozmów trójstronnych na temat przestrzeni kosmicznej, rozpoczętych w 2006 r. między Komisją Europejską, Europejską Agencją Kosmiczną i Roscosmosem, obejmujących zastosowania kosmiczne (nawigacja satelitarna, obserwacja Ziemi i systemy łączności satelitarnej) oraz dostęp do przestrzeni kosmicznej (rakiety nośne i przyszłe systemy transportu kosmicznego);

*

* *

52. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Agencji Kosmicznej, parlamentom państw członkowskich i sekretarzom generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych, Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Kaszmir

P6_TA(2008)0366

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie domniemanego istnienia grobów w części Kaszmiru kontrolowanej przez Indie

(2009/C 294 E/17)

Parlament Europejski,

— uwzględniając raporty swojej komisji wydane po wizytach w Kaszmirze w dniach od 8 do 11 grudnia 2003 r. i od 20 do 24 czerwca 2004 r.,

— uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie rocznego sprawozdania na temat praw człowieka na świecie w 2005 roku i polityki UE w tej dziedzinie ⁽¹⁾,

(1) Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 341.

Czwartek, 10 lipca 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie obecnej sytuacji w Kaszmirze i perspektyw na przyszłość ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według doniesień od 2006 r. w stanie Dżammu i Kaszmir odkryto setki niezidentyfikowanych grobów, a także mając na uwadze doniesienia o znalezieniu w 18 wioskach samego tylko dystryktu Uri co najmniej 940 ciał,
- B. mając na uwadze, że mające siedzibę w Śrinagarze Stowarzyszenie Krewnych Osób Zaginionych opublikowało w dniu 29 marca 2008 r. sprawozdanie, w którym zasygnalizowało istnienie zbiorowych grobów w miejscowościach, do których dostęp nie jest możliwy bez specjalnego zezwolenia sił bezpieczeństwa, ponieważ są one położone w pobliżu linii oddzielającej obszar kontrolowany przez Pakistan,
- C. mając na uwadze, że zdaniem organizacji obrońców praw człowieka nie można wykluczyć, iż miejsca pochówku zawierają szczątki ofiar bezprawnych zabójstw, wymuszonych zaginięć, tortur i innych nadużyć, do których doszło w sytuacji konfliktu zbrojnego trwającego w stanie Dżammu i Kaszmir od 1989 r.,
- D. mając na uwadze znaczne rozbieżności w szacunkach liczby osób zaginionych od 1989 r. przedstawianych przez rodziny ofiar, mówiące o ponad 8 000 zaginionych, i przez władze rządowe, twierdzące, że było ich mniej niż 4 000,
- E. mając na uwadze, że w sprawozdaniu policji stanowej z 2006 r. potwierdzono, że od 1989 r. w czasie pobytu w areszcie zmarło 331 osób, a ponadto doszło do 111 wymuszonych zaginięć,
- F. mając na uwadze, że chociaż rząd Indii podjął we wrześniu 2005 r. zobowiązanie, iż nie będzie dłużej tolerował łamania praw człowieka w stanie Dżammu i Kaszmir, to jednak podnoszą się głosy, że nadal dochodzi do łamania praw człowieka,
- G. mając na uwadze, że Pervez Imroz, uhonorowany nagrodami prawnik i obrońca praw człowieka, przewodniczący Koalicji Społeczeństwa Obywatelskiego stanu Dżammu i Kaszmir i założyciel Stowarzyszenia Krewnych Osób Zaginionych, 30 czerwca 2008 r. uszedł z życiem z ataku zbrojnego dokonanego w Śrinagarze przez rzekomych członków sił bezpieczeństwa, a także mając na uwadze doniesienia o nękanii innych członków Międzynarodowego Trybunału Praw Człowieka i Sprawiedliwości w Kaszmirze, którego działalność wspomaga Stowarzyszenie Krewnych Osób Zaginionych,
1. wzywa rząd Indii, by w trybie pilnym zapewnił niezależne i bezstronne dochodzenia we wszystkich miejscach masowego pochówku w stanie Dżammu i Kaszmir, a także by w pierwszej kolejności bezzwłocznie zabezpieczył miejsca pochówku, co pozwoli na zachowanie dowodów;
 2. wzywa Komisję do udzielenia rządowi Indii pomocy finansowej i technicznej w ramach instrumentu stabilności na szczegółowe dochodzenie i na ewentualne dalsze środki na rzecz rozwiązania konfliktu w Kaszmirze;
 3. wzywa państwa członkowskie UE do poruszenia tej kwestii przy okazji nadchodzącego dialogu na temat praw człowieka, który ma mieć miejsce w drugiej połowie 2008 r.;
 4. wyraża obawę o bezpieczeństwo Perweza Imroza i innych obrońców praw człowieka, którzy badają nieoznaczone groby i inne doniesienia o przypadkach naruszania praw człowieka w stanie Dżammu i Kaszmir, oraz wzywa władze Indii do zapewnienia im ochrony i do umożliwienia im działania bez narażania się na szykany i przemoc; wzywa władze do przeprowadzenia niezwłocznego i bezstronnego dochodzenia w sprawie napaści na Perweza Imroza, podania wyników do publicznej wiadomości i wymierzenia winnym sprawiedliwości;
 5. powtarza wezwanie do rządu Indii oraz władz stanowych o zbadanie wszystkich zarzutów dotyczących wymuszonych zaginięć; nalega na przyznanie prokuraturze cywilnej jurysdykcji we wszystkich sprawach, w których podejrzewa się o współudział agentów wojskowych, pracowników pionu ochrony lub funkcjonariuszy organów ścigania, oraz na stworzenie jednej publicznie dostępnej bazy danych wszystkich zaginionych osób i wszystkich odnalezionych ciał; wzywa państwa członkowskie UE do ułatwiania i wspierania wszelkich rodzajów współpracy rządów Indii i Pakistanu w zakresie wspomnianego dochodzenia;

(1) Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 468.

Czwartek, 10 lipca 2008 r.

6. wzywa władze stanowe do zagwarantowania, że wszystkie procedury zatrzymania spełniają minimalne wymogi międzynarodowych norm prawnych, właściwego traktowania, rejestracji i ścigania, szybkiego dostępu do członków rodziny, adwokatów i niezależnych sądów, jak również odpowiedzialności za wszelkie przypadki naruszania takich procedur;
7. zdecydowanie potępia bezprawne zabójstwa, wymuszone zaginięcia, tortury, gwałty i inne przypadki naruszania praw człowieka, które miały miejsce w stanie Dżammu i Kaszmir począwszy od wybuchu konfliktu zbrojnego w 1989 r.; domaga się, aby rodzinom ofiar przyznano pełne zadośćuczynienie;
8. wzywa wszystkie rządy do ratyfikacji Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego oraz ratyfikacji i wdrożenia bez zastrzeżeń konwencji ONZ o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem, oraz zgodnie z art. 31 i 32 tej konwencji do złożenia deklaracji uznającej kompetencję komisji ds. wymuszonych zaginięć;
9. wzywa do przyznania specjalnym sprawozdawcom ONZ pełnego dostępu do obu stron linii demarkacyjnej na warunkach odnoszących się do procedur specjalnych ONZ, zwłaszcza specjalnym sprawozdawcom ds. tortur oraz ds. pozasądowych, doraźnych lub arbitralnych egzekucji, a także grupie roboczej ONZ ds. wymuszonych lub dobrowolnych zaginięć;
10. wzywa ponownie Izbę Ludową (Lok Sabha) do zmiany ustawy o ochronie praw człowieka w celu umożliwienia krajowej komisji ds. praw człowieka przeprowadzenia niezależnego dochodzenia w sprawie domniemyanych nadużyć ze strony członków sił zbrojnych;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi Indii, rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Pakistanu, rządowi i parlamentowi stanu Dżammu i Kaszmir oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

Bangladesz

P6_TA(2008)0367

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie Bangladeszu

(2009/C 294 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bangladeszu, w szczególności rezolucje z dnia 16 listopada 2006 r. ⁽¹⁾ i z dnia 6 września 2007 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Ludową Republiką Bangladeszu w sprawie partnerstwa i rozwoju ⁽³⁾,
 - uwzględniając zarządzenie przez tymczasowy rząd Bangladeszu w dniu 11 stycznia 2007 r. stanu wyjątkowego,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE i Bangladesz łączą dobre, długotrwałe stosunki, w tym stosunki w oparciu o umowę o współpracy w sprawie partnerstwa i rozwoju,

⁽¹⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 377.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0385.

⁽³⁾ Dz.U. L 118 z 27.4.2001, s. 48.